

VYUŽÍVAT ZKUŠENOSTÍ

V sobotu 3. března jednali delegáti brněnských základních organizací KSČM na své městské stranické konferenci. Přivítali mezi sebou delegaci ústředního výboru strany vedenou jeho místopředsedou Stanislavem Grospičem.

Předseda městského výboru s. Býček se ve svém vystoupení v návaznosti na písemné podklady zhodnotil plnění hlavních bodů usnesení minulé konference. Zvláště podrobně se zabýval výsledky posledních komunálních voleb i voleb do poslanecké sněmovny. Zdůraznil potřebu získat zpět hlasy voličů ztracené při volbách v r. 2010 a zajistit tak posílení stranického vlivu ve všech 29 městských částech. Je pro to nutné využít nejen práci všech zastupitelů, ale současně rozšiřovat spolupráci s občanskými sdruženími. Do krajského volebního programu budeme chtít prosadit zejména pokračování prací na velkém městském okruhu, na modernizaci železničního uzlu, výstavbu kanalizace a realizaci plánů ohledně výstavby domovů důchodců.

Zpráva rovněž zhodnotila styl práce MěV a řízení základních organizací. Značnou pozornost věnovala ekonomickým otázkám městské organizace. Při hodnocení práce základních organizací upozornil soudruh Býček na přetrvávající snižování členské základny, což se projevuje i v nedostatku funkcionářů, jak pro stranické funkce, tak i pro práci v zastupitelstvech. Zdůraznil nezastupitelné místo základních organizací, které svou činnost zhodnotily v závěru roku na výročních členských schůzích. Poděkoval za práci jak funkcionářům ZO, tak i místních výborů. Přesto, že od konference bylo přijato 42 nových členů, ve 47 ZO se nepodařilo přijmout žádného, projevuje se určitá bezradnost při snaze naplňovat tento zásadní úkol.

Soudruh Býček dále shrnul dosavadní výsledky předsjezdové diskuse k materiálům předloženým ústředním výborem. Stranou pozornosti nezůstalo ani hodnocení práce

strany navenek včetně spoluúčasti na akcích občanských sdružení. V této souvislosti ocenil přínos ECHA a jeho redakčního kolektivu.

V diskusi na konferenci vystoupilo celkem 14 delegátů a hostů. Vedoucí delegace ústředního výboru s. Grospič mimo jiné uvedl, že již proběhly dvě třetiny okresních konferencí, problémy v práci strany jsou ve všech okresech v podstatě totožné. V souvislosti s volbami uvedl, že politika komunistické strany nemůže být politikou volební strany, ale trvalou prolidovou politikou. V další části svého vystoupení vyjmenoval některé slabiny v práci strany. V oblasti propagandy nám chybí schopnost rychle, jasně a srozumitelně reagovat na konkrétní jevy ve společnosti, nesmíme se bát jít do střetu. V práci s mladými lidmi je třeba se vrátit ke zkušenostem z práce prvorepublikové komunistické strany – jít přes rodiny. Zdůraznil nutnost vzdělávání členů a jejich dlouhodobé přípravy na výkon funkcí. Informoval rovněž o rozhodnutí ÚV podporovat iniciativy typu Holešovské výzvy.

Konference zvolila novým předsedou městské stranické organizace s. Ladislava Býčka. Ten po svém zvolení nastínil před

delegáty svou představu přístupu MěV k řešení úkolů a plnění cílů městské organizace v nejbližším období. Delegáti konference dále zvolili 21 členný městský výbor, 5 člennou městskou revizní komisi a jejího předsedu s. Vladimíra Tomsu, 5 člennou městskou rozhodčí komisi a jejího předsedu soudruha Rostislava Maleňáka. Členem ústředního výboru byl zvolen s. Pavel Březa, členy Jihomoravské krajské rady s. Březu, Býčka a Sýkorovou. Konference rovněž zvolila 13 delegátů krajské konference a 13 delegátů 8. sjezdu KSČM.

Městská konference mimo jiné schválila Hlavní směry politické linie městské organizace na r. 2012 –2013 a Stanovisko k předsjezdovým dokumentům. Schválila návrh na kandidáta pro volby do Senátu ČR – s. Martina Říhu. Stanovila pořadí kandidátů na kandidátní listinu do Zastupitelstva Jm kraje a organizační strukturu MěV.

Konference uložila nově zvolenému městskému výboru soubor 11 konkrétních úkolů pro příští období.

Nově zvolený předseda MěV s. Býček v závěru zdůraznil odhodlání pokračovat při naplňování závěrů konference ve spolupráci s předsedy základních organizací a místních výborů s důrazem na novou spolupráci s předsedy MíV. Ocenil přístup delegátů a poděkoval všem organizátorům konference.

Nově zvolení členové městského výboru:

Daniel Borecký, Pavel Novotný, Pavel Březa, Oldřich Proks, Ladislav Býček, Zdeněk Pypeč, Jaroslav Crha, Aleš Růčka, Tibor Dávid, Martin Říha, Milan Holý, Vladimír Sácký, Jiří Hráček, Jan Satoria, Viktor Jevsejenko, Helena Sýkorová, Jan Korbel, Vladimír Šaur, Josef Lízal, Tomáš Vokoun, Lubomír Mlejnek.

První zasedání MěV se šlo v pondělí 5. 3. (viz str. 2).

Aleš RŮČKA

Účastníci konference při jednání. Foto Tibor Dávid.

I V POLITICE BYLO V ÚNORU HLUBOKO POD NULOU

Nejen v přírodě bylo několik týdnů mrazivé počasí. VeVerky nesouhlasily s miliardami na vyrovnání se s církvemi. Byly i za Dominikem Dukou. Premiér zadupal a VeVerky opět souhlasily, tak jako vždy v minulosti!! Když ministryně kultury měla v pořadu Události, komentáře na ČT 24 dne 7. února 2012 zdůvodnit miliardy pro církve, nastaly trapné výmluvy: Neřeknu ... Nemám s sebou propočty ... Je mi líto ... Musela bych si vymýšlet ... Premiérovi nevdají, že má ve vládě takovou „odbornici“.

Nevdají mu ani situace na Drábkově ministerstvu po 1. lednu 2012, je prý složitá, ale ministr prý ji jistě vyřeší. Od 1. ledna bylo vyplácení sociálních dávek přesunuto na úřady práce za použití nových počítačových systémů, které ovšem nefungovaly. Kolabovaly a úřednice pracovním způsobem prováděly potřebné výpočty ručně a musely být v práci i o víkendech. Lidé stáli ve frontách, peníze v mnoha případech dostávali opožděně, dokonce jedni dvakrát, jiní vůbec ne. Ministr situaci cynicky bagatelizoval, ale po kritice koaličních i opozičních stran a odborů odvolal tři své podřízené z funkcí. 16. února 2012 mu poslanci uložili podávat jednou za týden zprávu o situaci na úřadech práce. Laik se ptá: proč nebyl nový systém vyplácení dávek vyzkoušen na 2-3 úřadech práce? Jak nový systém připravili náměstci ministra – vždyť je ministr štedře „rozpočtově odpovědně“ odměnil!!

Karel z Černína spustil kanonádu, když si premiér „dovolil“ okamžitě nepodepsat s EU smlouvu o rozpočtové odpověd-

nosti – kam jdeme, s kým jdeme a co jako stát chceme. A kdo ví, jestli tu nepůsobily zájmy Ruska? 300 našich osobností podepsalo petici Vraťte nás do Evropy, nechybí Tomáš Halík, Zdeněk Svěrák s přáním, aby ČR držela basu s Evropou.

Přibližně od 11,²⁵ hodin v sobotu 19. února je Dominik Duka kardinálem s možností volit příštího papeže. Až tisíc našich občanů bylo přítomno velkolepé podívané ve Vatikánu. A my jsme ten luxus viděli v přímém přenosu na ČT 24 včetně předání zlatého prstenu a jiných symbolů kardinála a naopak darů předaných našimi věřícími papeži – mají podobnou péči o potřebné spoluobčany mrznoucí pod mosty, v domech určených k demolicí, v lepším případě v narychlo vybudovaných stanech pro lidi bez domova??

Pokračovala tahanice na Vrchním státním zastupitelství v Praze. Ministrem spravedlnosti odvolaný státní zástupce Vlastimil Rampula se obrátil k soudu a ten se vyslovil v jeho prospěch. Nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman po odborné stránce důvody odvolání Vlastimila Rampuly z funkce naopak potvrdil a kategoricky odmítl naléhání Vrchního mediokrata Václava Moravce v jeho pořadu 19. února 2012 hodnotit ministra spravedlnosti jako politika: jsou mu jistě známy snahy „bojovnice s korupcí“ Karoliny P. Stát se ministryní spravedlnosti. Premiér však nevidí důvody Jiřího Pospíšila odvolat.

Mrazy v politice jsou k pláči i ke smíchu, za přírodní zaplatíme víc za elektriku a plyn.

Karel JANIŠ

Z prvního jednání MěV

První pracovní den po městské konferenci se na svém jednání sešli nově zvolení členové městského výboru. Hlavním bodem jednání bylo projednání kádrových otázek.

Zasedání nového městského výboru:

- ♦ provedlo volbu místopředsedy MěV, zvolilo jednomyslně s. Helenu Sýkorovou
- ♦ provedlo volbu členů výkonného výboru ve složení: Býček, Crha, Hráček, Korběl, Sýkorová, Růčka a Říha
- ♦ v souladu se schválenou organizační strukturou stanovilo do funkce politického pracovníka městského výboru s. Aleše Růčku
- ♦ schválilo návrh na kandidáta na hejtmanku kraje lídra naší kandidátky s. Helenu Sýkorovou
- ♦ ustavilo komise a sekce městského výboru a schválilo jejich vedoucí:
 - sekce ideově teoretické práce strany (včetně politického vzdělávání) – s. Mlejnek
 - sekce kulturní – s. Šaur
 - sekce organizační – s. Růčka
 - sekce internetová – s. Novotný
 - sekce agitační a propagační (včetně webových stránek) – s. Vokoun
 - komise vnitřního života strany – s. Satoria
 - komise mládeže – s. Hráček
 - komise školství a tělovýchovy – s. Borecký
 - komise společenských organizací – s. Říha
 - komise zdravotní a sociální – s. Holý
- ♦ potvrdilo složení redakční rady ECHO ve složení: s. Janiš, Dávid, Viška a Korběl
- ♦ schválilo tiskového mluvčího – s. Aleše Růčku
- ♦ schválilo vedoucí velkého klubu zastupitelů – s. Helenu Sýkorovou
- ♦ potvrdilo vedoucího klubu zastupitelů města – s. Pavla Březu

V další části městský výbor projednal hodnocení městské konference a přijal konkrétní úkoly k rozpracování jejích závěrů. Seznámil se se stavem přípravy krajské konference a projednal některé organizační otázky.

Aleš RŮČKA

K jednomu námětu z diskuse na VČS

Nejen na výročce ZO 1101 zaznělo doporučení redakční radě Echa, aby v jeho obsahu bylo více zkušeností z činnosti základních organizací, názorů členů, práce našich zastupitelů a podobně. Proto by bylo vhodné, aby se na jeho stránkách objevily ze strany redakce náměty pro základní organizace, případně stálá rubrika „Zkušenosti z činnosti ZO“.

Rozhodně podnětný návrh. A rozhodně ne nový. Šéfredaktor soudruh Janiš mě ujistil, že tento záměr je starý, stejně jako Echo samo. Problém je v tom, že takovou rubriku nedokáže vést žádná redakční rada bez dopisovatelů, pokud si náměty a zkušenosti nechce vymýšlet, jako si Jaroslav Hašek vymýšlel nové druhy zvířeny, když redigoval časopis Svět zvířat.

Uvedený námět z výroček budiž tedy výzvou pro tebe, čtenáři! Staň se, alespoň občasným dopisovatelem. ar

PROČ NAŠ TEN HOSPODÁŘ NĚKDY NEVEZME DO PARLAMENTU? RAĎA BYCH KONEČNĚ VIDĚLA POŘÁDNEJ CHLÍV!

27. září 1941 se zastupujícím říšským protektorem u nás stal generál policie a SS Reinhard Heydrich. Po příchodu do Prahy okamžitě vyhlásil stanné právo. Šlo o potlačení vzrůstajícího odboje proti nacistickým okupantům. Bylo poprave-

no mnoho nejlepších představitelů našeho národa. Nacisté ve snaze zbavit náš národ nejlepších sil zaměřili svou pozornost na inteligenci. Prof. František Hejl charakterizuje represálie proti ní na brněnských vysokých školách.

PRACOVNÍCI BRNĚNSKÝCH VYSOKÝCH ŠKOL V BOJI PROTI NEBEZPEČÍ FAŠISMU A OKUPACI ČSR

František HEJL

Československo v meziválečném období zaujímalo klíčovou pozici při zachování mocenské rovnováhy v Evropě. Všeobecná krize, v níž se transformovala krize hospodářská, nabyla mocensko-politické povahy a hrozila vyústit ve válečný konflikt, jehož průběh a zvláště oběti nemohl nikdo předvídat. Kořenem rozrušení evropského versailekého bezpečnostního systému byl Gentlemen's Agreement Pact z 18. června 1935, jímž se dostalo Německu rovného velmocenského postavení. Rozvinutí čilé diplomatické aktivity mezi Londýnem a Berlínem mělo pouze jeden výsledek: upevnilo se postavení Německa na evropské pevnině, uvolnila se mu cesta k horečnému zbrojení, oslabilo se postavení ČSR na Západě a K. Henlein získal ochotné konzervativce, shovívavě naslouchající jeho výkladům o pronásledování Němců v Československu. Dokonce A. Eden, pozdější ministr zahraničí v Churchillově vládě, měl ještě 15. března 1934 jiný názor, když na varování Jana Masaryka o válečných plánech Hitlera odpověděl, že po pětihodinovém rozhovoru s Hitlerem jej pokládá za poctivého fanatika, který nechce války. Henlein se 9. prosince 1936 v Londýně uvedl přednáškou O postavení německé menšiny v ČSR, rozvinul tu vysoké kontakty, u nichž získal řadu sympatií a přímou podporu při prosazování (tehdy) svých autonomistických koncepcí (Ivan Brož, Diplomati veselé myslí a smutné duše, Praha 2000, str. 105 a n.).

Za podzimních jednání v roce 1937 E. Halifaxe v Berlíně H. Göring vyslovil důvodnou naději, že bilaterální jednání s Československem a Rakouskem bude přenecháno Německu a že se Anglie do něho nebude vměšovat. Když se Jan Masaryk v důvěrném rozhovoru s Edenem optal na otázku ČSR, případně na Hitlerovy záměry, dostalo se mu této odpovědi: „*O nějakém napadení Československa nebo Rakouska nemůže zatím být ani řeč...*“

Vážné události doma v ČSR, kde z vlády odešli tři němečtí demokratičtí ministři, a rovněž v zahraničí, zvláště v Anglii, která zcela převzala otěže mezinárodní politiky západních demokracií, došlo k demisi Edena a na jeho místo N. Chamberlain jmenoval lorda Halifaxe, spolehlivého stoupence sblížení s Hitlerem. Dne 28. dubna 1938 došlo k anglofrancouzskému jednání o henleinovských karlovarských požadavcích a 7. května formou demarše bylo československé vládě sděleno:

V případě konfliktu nemůže Anglie pomoci ČSR a ze strany ČSR je nutno provést co největší ústupky sudetským Němcům a v tomto směru je nutné zahájit okamžité jednání s Henleinem.

Tak promluvil „*spojenec*“, vlastně oba - i Francie. Několik dnů poté sděluje britský ministr obrany vedoucím představitelům tisku USA: „*Osud ČSR je zpečetěn!*“ (Tamtéž, s. 123)

Co následovalo do konce září 1938, byla jen krutá, nedůstojná tragikomédie: 30. září 1938, čtrnáctý a patnáctý březen 1939. Mocensko-politická krize a krize morálně politická dosáhla svého vrcholu. Potencionální pevná fronta na pevnině byla ztracena, obrana míru a stability prolomena. Kolik amoralní, nekulturní otrlosti prokázal Chamberlain za svých cest k Hitlerovi a po návratu do Hestonu, je neslýchané. Vystupuje z letadla mával zástupům kusem papíru - dohodou s Hitlerem o vzájemné spolupráci anglo-německé, o míru do konce století. Jak nekulturně, ba barbarsky nám znějí jeho slova tři dny předtím, pronesená v anglickém rozhlase. Prohlásil: „*jak hrozné, nepředstavitelné, neuvěřitelné je, že bychom tu měli kopat zákopy a zkoušet plynové*

masky kvůli jakémusi sporu ve vzdálené zemi mezi lidmi, o kterých nic nevíme... Neváhal bych odjet i na třetí návštěvu do Německa...“ (W. Churchill, Druhá světová válka I., s. 284). Ano, bylo to ukřížování (Morella). A za několik týdnů bude anglický lid vděčně děkovat československým letcům, kteří se významným podílem zasloužili na konečném vítězství v boji proti Göringově Luftwaffe, nehledíce na oběti! I on zodpovídá za miliony mrtvých a další miliony zmračených, tento muž úzkého obzoru a malých schopností! A na strašném tom díle se svým podílem zasloužila i německá menšina Československé demokratické a spořádané i mírumilovné republiky, v níž německá menšina požívala rovná práva s většinovým slovanským obyvatelstvem.

Světově proslulý politolog a britský politik John Laski, profesor londýnské School of Economics and Political Sciences, v dopisu, který zaslal redakci Sociologické revue (prof. Bláhovi), napsal: „*Hranice Československa jsou hranicemi svobodného světa*“. Podobné stanovisko zaujal Jerry A. Neprasha, sociolog, ředitel ústavu Univerzity Franklina a Marshalla v USA: „*Kdyby přítomné (Mnichov) bylo s to zaručit trvalý mír, myslím, že ať jakkoli milujeme svou zemi, všichni bychom je přijali. Ale potlačení, útisk a podvod a vláda násilí a moci - to není mír. Národy západní Evropy poznají, že ztratily nikoli Československo, nýbrž samy sebe a opravdu vše z civilizovaného světa v budoucích generacích. Kam spěje lidstvo, jestliže moc a tupost vládnou osudy národů...*“ (Sociologická revue 1938)

Dne 14. a 15. března 1939 ostrov svobody a demokracie a řádu ve střední Evropě přestal existovat. Hloubku březnové tragédie vyjadřují památná slova rektora Masarykovy university prof. dr. A. Nováka: „*Bylo otřeseno morálními pilíři Evropy... zůstáváme nezlomení a plni víry v pravdu, právo a spravedlnost. Nesmíme ochabnout ve spravedlivém boji...*“

Jak hluboko se tragédie Mnichova dotkla a zapůsobila na vysoké škole, dovidáme se z korespondence prof. Jana Floriana, mezinárodně uznávaného histologa a embryologa, člena Světové embryologické společnosti v Londýně, která sdružovala vynikající světové vědce. Byl žákem prof. Františka Karla Studničky, fundátora oboru na lékařské fakultě. Již v listě ze 17. srpna 1934, adresovanému Studničkovi, s neklidem cizuje z dopisu prof. Langeho z Utrechtu toto: „*Nach den blutigen Ereignissen in Deutschland vom 30. Juni und nach dieser Wiener Tragödie hat man den Eindruck in einer Irrenstalt zu leben statt in einer geordneten Gesellschaft*“. Dne 13. září následujícího roku sděluje své dojmy z pobytu na kongresu v Německu a píše: „*Je všude vidět, že se Německo změnilo, jak na fašisticky se zdravících lidech, tak na plakátech a výkladních skříních. Protižidovská propaganda je také hned na první pohled patrná*.“ Na Floriana těžce dolehlo nebezpečí, které nám hrozilo na podzim 1938. Prohlubující se mezinárodní krize mu nedovolila klidně pracovat. Dne 8. září 1938 se Studničkovi svěřuje: „*Věřím, že se zajímáš o politiku. Nemohu se tomu vyhnout ani já. Přeji si, aby mi ta chuť k práci nepřešla a tak snáze snesl politický neklid*.“ Rozhořčeně odmítal zločin 30. září 1938, když se svěřuje: „*Já jsem za posledních 6 týdnů velmi duševně trpěl a vůbec jsem nemohl pracovat*.“ A k tomu 15. března 1939 píše: „*Nejsem schopen vědecky pracovat, protože mi příliš mnohé brání v koncentraci na práci*.“

(Pokračování v příštím čísle.)

SOCIÁLNÍ STÁT JAKO PŘEDSTUPEŇ SOCIALISTICKÉHO STÁTU

„*Předstupněm sociální spravedlnosti socialistického státu je sociální stát*“, praví se v 2. kapitole dokumentu „*SOCIALISMUS V 21. STOLETÍ*“. Tato důležitá myšlenka vyžaduje bližší vysvětlení, co je to sociální stát, jaký je rozdíl mezi státem sociálním a socialistickým a jak si představujeme přechod od státu sociálního k socialistickému.

Pojem „*sociální stát*“ (kupodivu) nevytvořili komunisté. Spontánně se rozšířil po druhé světové válce v západní Evropě. Vyspělé kapitalistické státy pod tlakem socialistického společenství v situaci, kdy bylo nutné co nejdříve obnovit hospodářství a dosáhnout prosperity, začaly každý na svém území uplatňovat jednotlivé prvky, které byly zavedeny už před válkou v SSSR a osvědčily se. Samozřejmě cílem jejich snah nebylo zavést socialistické hospodářství, šlo ale o to vyvarovat se stavu v třicátých letech, kdy jedním z důvodů prohlubující se hospodářské krize byl nedostatečný zřetel k životním podmínkám zejména nejchudších pracujících, jejich radikalizace a snadné šíření fašistických nálad. Úmyslem vlád západoevropských zemí bylo nedopustit růst příliš okatých rozdílů mezi nejchudšími a jen mírně chudými. Citlivější sociální politika představovala zavedení minimálních mezd (nedošlo k tomu ve všech státech a vývoj těchto mezd byl složitý, lišil se i dle odvětví), péče o ekonomicky neaktivní část obyvatelstva a zavádění prvků minimální péče o zdravotně postižené.

Po rozpadu RVHP odpadl stimul pro rozvíjení prvků sociálního státu. Jednou zavedená opatření však nebylo možno jako celek zrušit. Dochází k jejich likvidaci po troškách, také v závislosti na tom, jak se v tom kterém státě pracující a chudí dokázali ubránit. Poměrně aktivní jsou a už dlouho byli občané v Řecku (nemožnost rušit zavedená opatření, navíc v situaci, kdy v letech 1967-74 tu vládní fašisté a pozdější vlády potřebovaly svým občanům dokázat, že oni nechťejí fašisty kopírovat, hrála dlouho svou roli), také ve Španělsku po r. 1978 a v Portugalsku po roce 1974. Právě tyto státy mají dnes největší státní dluh, což vede pravcové ekonomy k tvrzení, i u nás zejména mladšími bohatšími lidmi přijímanému, že prvky sociálního státu vedou k chudobě všech. Je to nesmysl; k chudobě chudých vede vykořisťování, odnímání společenského produktu těm, kteří jej vytvořili.

Socialistický stát vzniká důsledným domyšlením těch zásad sociální politiky, které se částečně realizují v sociálním, ale ještě kapitalistickém státě. Jsou mezi námi lidé, kteří si myslí, že socialistický stát je výlučně produktem socialistické revoluce, tj. násilí. Postupné přerůstání sociálního státu v socialistický považují za produkt myšlení reformistů, který „*je komunistům cizí*“. Je to hluboký omyl, pramenící z neznalosti Leninova Státu a revoluce. Lenin přece dával přednost pokojnému přechodu k socialismu; když ale nepřítel tento pokojný přechod znemožnil, nezbyvalo než použít násilí. Občanská válka v Rusku nebyla přáním bolševiků, ta jim byla vnucena protistranou.

Po téměř sto letech již víme, že něco z kapitalistického sociálního státu můžeme převzít i my; jde o to, správně rozpoznat, co. A kdy. Poučme se i u Rosy Luxemburgové, která si všimla toho, že revoluce může být i předčasná, ale že najednou může nastat situace, které jsou vykořisťování schopni využít; musíme být k tomu všímaví. A právě demontáž sociálního státu, vyvolávající hněv těch, jimž se bere, co jim patří, jsou dnes aktuální a když se odpor vezme za správný konec, protože odpovídá náladám lidu, může vyústit ve vytvoření státu socialistického. Proto si všimějme všech hnutí odporu, využívejme jich a analyzujme situace jim předcházející. Poučme se i z nezdarů a poučme se i z toho, z čeho se radují naši nepřátelé, jak se jim podařilo využít našich nesprávných kroků a obalamutit lidi pomluvami o „*zlých*“ komunistech, kteří žádají násilí. Jestliže roste ve společnosti napětí vyvolané škrtky ve státním rozpočtu a kroky omezujícími oprávněné potřeby lidí, jednou toto napětí musí skončit. Jde o to, aby skončilo šťastně pro vykořisťovanou většinu společnosti, čehož zárukou může být jen koncepční politika komunistické strany.

Vladimír ŠAUR

Jak je to s hranicí 25. února 1948?

V diskusích o tom, že církvím bude navrácen majetek, který jim byl komunisty „*ukraden*“, se objevila též otázka, zda bude dodržena hranice 25. února roku 1948. Představitelé vlády i Dominik Duka nás ubezpečovali, že poválečné dekrety prezidenta Beneše nebudou porušeny. Nelze však zapomínat na to, že tato hranice byla krátce po listopadu 1989 hromadně narušena.

Především se to týkalo dekretu prezidenta republiky z 11. srpna 1945 o zestátnění filmu. Při transformaci centrálně řízené ekonomiky v ekonomiku tržní vzaly za své dekrety prezidenta republiky z 24. října 1945 o znárodnění dolů, klíčového průmyslu, akciových bank, soukromých pojišťoven a potravinářského průmyslu (znárodněno bylo přes tři tisíce podniků, v nichž tehdy pracovalo 61,2 % všech zaměstnaných v průmyslu). 13. března 1946 byly doly, hutě, závody kovodělné, strojírenské, energetické, chemické, sklářské, keramické, na výrobu papíru a celulózy, dřevařské, textilní, kožedělné, gumárenské – vyhlášeny za národní podniky. A pokud jde o dekrety prezidenta republiky z 19. května 1945 o národní správě majetku Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů, došlo v několika případech k navrácení českého občanství i nositelům říšskoněmeckého občanství, příslušnosti ke zbraním SS apod. (příslušné dokumenty o tom se „*ztratily*“) a k soudním často dlouhotrvajícím sporům o majetku. V několika případech stát musel majetek vrátit i s omluvou. A existuje několik novinářů a publicistů, pro něž dějiny našeho národa začínají odsunem Němců po válce, kteří soustavně zpochybňují dekrety prezidenta republiky, odsun Němců, potrestání zrádců a kolaborantů, jejichž počínání se snaží omluvit.

Záruka, že hranice 25. února 1948 bude platit, neexistuje. Bude zajímavé sledovat, co se stane s archivy, knihovnami, domovy mládeže nebo důchodců, které byly umístěny v budovách, které byly církví „*ukradeny*“ a sloužily veřejnosti.

Karel JANIŠ

Brněnští strážníci mají dvacet let

Výstavou ke své historii zahájila Městská policie v Brně oslavu 20 let svého trvání. Expozice začala 27. 2. v Křížové chodbě Nové radnice.

Za dvě desetiletí prošla brněnská městská policie, založená k zajišťování bezpečnosti a pořádku ve městě, dynamickým rozvojem. Kořeny své existence má až v roce 1866.

Návštěvníci v Křížové chodbě najdou dobové fotografie, dokumenty. I výstrojní součástky a techniku, kterou používali strážníci v Brně před téměř 150 lety, a tu, kterou používají dnes. Na výstavě bude i ukázka laserové střelnice využívané k odborné přípravě a návštěvníci si ji budou moci sami vyzkoušet. Dále ukázka fungování pultu centralizované ochrany objektů a lidé si budou moci vyhledat strážníka, který zodpovídá za konkrétní území. Součástí expozice jsou dvě tematické besedy pro středoškolské studenty a veřejnost.

(vž)

PLNĚNÍ USNESENÍ MĚSTSKÉ KONFERENCE KSČM 2010

Městská konference KSČM v únoru 2010 na svém jednání přijala devítibodové usnesení, které projednal MěV KSČM a stanovil konkrétní opatření. Stejným usnesením byla příprava stranické organizace na aktivní úlohu při volbách do zastupitelských orgánů v Brně. Zpracovaný volební program byl významným nástrojem pro naše kandidáty a obstál ve všech konfrontacích s programy jiných politických subjektů zúčastněných na volbách.

V souladu s usnesením městské konference provedl městský výbor doplnění úplné kandidátky a zajistil její registraci na úrovni města. MěV provedl ve dvou případech úpravu kandidátky do města. Zodpovědnost za přípravu kandidátek do zastupitelstev MČ měly místní výbory a základní organizace. Bohužel v těch MČ, kde nejsou naše organizace, nebyly kandidátky předloženy. Nejsme zastoupeni v zastupitelstvech MČ Brno-Jehnice, Brno-Ivanovice, Brno-Ořešín, Brno-Žebětín, Brno-Útěchov, Brno-Bosonohy, Brno-Chrlice, Brno-Kníničky, Brno-Medlánky a po odchodu našeho zastupitele z KSČM i v MČ Brno-jih. V MČ Brno-Jundrov jsme úspěšně kandidovali spolu s občanským sdružením FiS (Folklor i společnost). Přes aktivní přístup se nepodařilo obhájit výsledky minulých voleb a v současném období pracují v Zastupitelstvu města Brna 4 zastupitelé (minulém období 5) a v zastupitelstvech MČ nyní pracuje 34 zastupitelů (dříve 41).

Obtížným úkolem bylo vyhodnocení diskuse z konference a využití podnětů pro stranickou práci, neboť některá vystoupení měla spíše emotivní tón ovlivněný atmosférou konference. S odstupem času se podařilo více využít pozitivních námětů a zkušeností v činnosti městské organizace. Po hodnotících členských schůzích dochází ke stabilizaci výborů organizací, zkvalitňuje se jednání porad předsedů základních organizací s vysokou účastí předsedů. Ne na všechna upřímně míněná kritická vystoupení, se daří adekvátně reagovat. Stálým jevem je úbytek členské základny, nedostatek funkcionářského aktivu, vlivu v zastupitelských orgánech či omlazování našich kandidátek do zastupitelských sborů a stranických orgánů (věkový průměr naší kandidátky do ZMB se sice snížil, ne však výrazně – o 0,35 %).

Trvalý styk se základními organizacemi se daří zabezpečovat formou pravidelných měsíčních porad předsedů, navazujících na jednání MěV. Konání hodnotících členských schůzí a účast zástupců MěV umožnilo realistické posuzování možností ZO. Záměr mít v každé MČ minimálně jednu ZO se nepodařilo naplnit ze dvou důvodů: chybějící funkcionáři v místě a nepochopení některých členů strany, kteří raději zůstali v organizacích na úrovni města (klubech) a v místě bydliště se na akcích podílejí sporadicky. Dokladem zájmu členů MěV o práci ZO je i jejich vysoká účast na jednání výročních členských schůzí (93 %).

Trvalá péče o ideově-politickou úroveň členů a zejména funkcionářů nezaznamenala rozšíření ani novější metody. Zůstala na školení funkcionářského aktivu u příležitosti 90. výročí založení KSČ, pravidelné aktivitě „diskusních čtvrtků“ a vysoké úrovni Echa s vynikajícím přínosem šéfredaktora s. Karla Janiše.

Využívání stranického tisku nebylo ve znamení růstu odběru Haló novin ani širší dopisovatelské činnosti. Obdobně využití webových stránek městské organizace a zejména stránek městských částí nebylo dostatečné. Nedaří

se „prodávat“ naše stanoviska sdělovacím prostředkům vzhledem k jejich trvalé blokadě naší strany. Na pravidelných tiskovkách MěV byli zástupci sdělovacích prostředků (mimo Haló novin) naposledy při volbách do Poslanecké sněmovny.

Významná péče byla věnována přípravě a zejména realizaci „Projektů dalšího rozvoje politického potenciálu členské základny a změny stranické struktury KSČM“. V řadě momentů nebyl doceněn dosah závěrů celostranické konference, protože do popředí se dostaly otázky spojené s krajským článkem a jeho řídicími pravomocemi na úkor aktivizace členské základny. Nedošlo k posílení činnosti zejména výborů organizací, ba naopak jsme svědky zúžení samých výborů i rozsahu jejich činnosti. Pokles aktivit funkcionářů spolu s úbytkem členské základny (o 19 %) vedly k ukončení činnosti 12 ZO od minulé konference. Vedle úbytku základních organizací došlo i v uplynulých dvou letech k ukončení činnosti 7 místních výborů, jejichž činnost převzaly po sloučení základních organizací místní organizace. V současném období pracuje 5 místních výborů – Brno-střed, Brno-sever, Brno-Královo Pole, Brno-Bystřec a Brno-Žabovřesky. Přitom městské části velké svou rozlehlostí a počtem obyvatel jako jsou Brno-Líšeň, Brno-Kohoutovice nebo Brno-Židenice mají jednu MO.

Nedaří se naplnit záměr mít stranické zastoupení ve všech 29 městských částech, toto je jen v 24. Přitom, ač nemáme stranickou organizaci, je zde naše poměrně výrazná voličská základna v celoměstských či republikových volbách.

Přes značnou pozornost, která byla věnována přijímání nových členů strany, nebyly naplněny naše záměry zvýšit počet ZO podílejících se na přípravě a přijímání nových členů. Počet přijatých členů je na vyšší úrovni než v minulých letech. Přijímání nových členů KSČM se daří ve třetině ZO.

Usnesení konference k součinnosti stranických organizací se zastupiteli zvolenými na kandidátkách KSČM vedlo MěV k pokračování činnosti jak klubu zastupitelů v zastupitelstvu města, tak klubu všech našich zastupitelů města i městských částí. Jednání „velkého“ klubu zastupitelů v čele se s. Helenou Sýkorovou předchází každému zasedání Zastupitelstva města Brna. Na program jsou informace k materiálům, které se předkládají na jednání města, včetně stanovisek a názorů zastupitelů z MČ. Vedle těchto jednání a odborných seminářů, například k sociální politice, jsou z iniciativy s. Heleny Sýkorové organizovány nejen pro zastupitele, ale i pro stranické funkcionáře exkurze do zařízení nebo organizací města jako je DPMB, SAKO, Brněnské vodárny a kanalizace či Národní divadlo Brno. Vysoce kladné hodnocení činnosti zastupitelského klubu negativně ovlivňuje chronická neúčast některých zastupitelů, což ve své podstatě neznamená jen ztrátu kontaktu, ale je zde i potenciální nebezpečí ztráty zastupitelského mandátu naší strany. Protikladem jsou přístupy většiny zastupitelů ke hmotné podpoře strany. Ocenění zaslouží přístup výborů organizací k práci samých zastupitelů i za společné organizování akcí pro veřejnost cílené zejména na věkově mladší skupinu voličů.

Na základě dílčích hodnocení a rozborů i tohoto podkladu lze dnešní konferenci doporučit závěr, že MěV i stranické organizace zodpovědně přistoupily k realizaci přijatých usnesení.

ČINNOST MĚV KSČM V BRNĚ OD KONFERENCE V ÚNORU 2010

Městský výbor bezprostředně po svém zvolení na konferenci zahájil svoji činnost. Na svém prvním zasedání zvolil místopředsdkyni s. Helenu Sýkorovou a další členy výkonného výboru ss. Aleše Kříže, Jana Korbela, Jiřího Hráčka a Zdeňka Pypeče. Předseda MěV s. Ladislav Býček a tajemník s. Pavel Novotný byli zvoleni městskou konferencí. V několika následujících jednáních se bohužel musel MěV zabývat „dozvuky“ konference v podobě rezignací nově zvolených členů s. Anny Štofánové a s. Josefa Kúty a skutečností, že tři ze zvolených náhradníků nebyli ochotni nastoupit na uvolněná místa. MěV byl doplněn kooptací z návrhů ZO, takže v průběhu bezmála celého období pracoval v úplném složení. MěV zajistil rozpracování závěrů konference souhrnem opatření, která se promítla do plánů práce orgánů. Vedle projednávání hodnotících zpráv projednával zajištění rozhodujících akcí, jako byly volby do Poslanecké sněmovny a Senátu P ČR a do zastupitelských orgánů v Brně. Stejnou pozornost věnoval i přípravě stranických akcí či akcí na veřejnosti jako byl 1. máj v roce 2010, jehož se zúčastnil předseda ÚV KSČM s. Vojtěch Filip, stejně tak říjnové veřejné shromáždění v roce 2011 k reformám

ve zdravotnictví, jehož se zúčastnila poslankyně s. Soňa Marková. Značný ohlas ve veřejnosti měly i pietní akty k výročí osvobození Brna.

Městský výbor uskutečnil 20 zasedání a 22 jednání výkonného výboru. Účast členů pléna se pohybovala okolo 85 %. Na jednání navazovaly pravidelné měsíční porady předsedů základních organizací, místních organizací a místních výborů, čímž byl docílen rychlý oboustranný přenos informací. Účast na poradách předsedů se pohybovala v průměru 78 %. Vysoká pozornost byla věnována přípravě dokumentů pro celostranickou konferenci a následně rozpracování přijatých závěrů. Významnou úlohu v této problematice sehrála komise vnitřního života strany. Průběžně se do přípravy jednání MěV zapojily další komise a sekce. Mezi aktivní patřila ideově-teoretická sekce zejména organizováním diskusních čtvrtků. Bohužel k málo aktivním patřila sekce zdravotnická a školská. Vysoké ocenění zasluží redakční rada Echa, která zajistila pravidelné vydávání tohoto politicko-informačního zpravodaje MěO. Jeho vysoká úroveň byla oceněna na řadě jednání VČS. Celkově lze hodnotit činnost MěV jako přínosnou. Zajistil přípravu všech rozhodujících akcí ve městě. Ne vždy však výsledek naplnil naše očekávání, zejména výrazný pokles naší voličské základny v komunálních či poslaneckých volbách. Z počátku byla jednání MěV poznamenána jistou disharmonií a emotivní vyhroceností názorů mající kořeny v minulosti. Přes tuto zátěž zvládl MěV svoji roli v řízení městské organizace a zajišťování podpory právě ZO i vystupování na veřejnosti.

V. Filip na oslavách 1. máje v r. 2010
Foto archiv, Tibor Dávid

Městská konference 2010
Foto archiv, Tibor Dávid

ČLENSKÁ ZÁKLADNA A TRENDY JEJÍHO VÝVOJE

Městská organizace patří členskou základnou k největším v České republice. Podle hlášení z VČS má 1562 členů k 1. 1. 2012, což při porovnání s počtem členů k 1. 1. 2010 (stav 1931) a k 1. 1. 2011 (stav 1825) je stálý úbytek (ubýlo 369 členů za dva roky). Nejčtenější příčinou ukončení členství je úmrtí, dále změna bydliště, přestěhování do domovů pro seniory či k příbuzným a zhoršený zdravotní stav z důvodu dosaženého věku. Změnu bydliště bohužel ZO včas nezaregistrují a k přihlášení člena v novém bydlišti často nedojde.

Stejně sestupnou tendenci má i vývoj v organizační struktuře, když dnes pracuje 70 ZO oproti 82 v roce 2010. Dosud šlo zpravidla o slučování ZO a stranický vliv v rámci MČ byl zachován. Hlavní důvody: organizace nemá funkcionáře, kteří by ji vedli, a snížení počtu členů v ZO v takové míře, že organizace přestane pracovat. Slučování organizací sice vede k posílení výborů a jejich celkové

akceschopnosti, na druhé straně však přináší často přetřžení vazeb a kontaktů s některými členy, jež pro nemoc či nepohyblivost se nemohou účastnit stranického života.

Sloučení více základních organizací v rámci městské části do jedné organizace vedlo v průběhu dvou let k ukončení činnosti 7 místních výborů. Dnes pracuje jen 5 místních výborů. Vezmeme-li v úvahu věkové složení, kdy ve věku do 60 let je 220 členů (14,1 %), do 70 let 260 členů (16,7 %), do 80 let 388 členů (24,8 %) a nad 80 let je 694 členů (44,4 %), je zřejmé, že lze očekávat výrazně vyšší úbytek členské základny, než dosud. V některých velkých městských částech (počtem obyvatel i rozlohou) může úbytek členů již v krátké době ohrozit akceschopnost strany.

Přestože jsme v posledních dvou letech přijali početně nejvíce členů, jejich počet eliminuje snižování členské základny jen z deseti procent. V minulých dvou letech přijali nové členy jen ve 24 ZO KSČM.

PŮSOBENÍ STRANY NA VEŘEJNOSTI

Dominantními akcemi ve městě byly oslavy 1. máje, které organizoval MěV záměrně do centra města. V roce 2010 s hlavním projevem vystoupil soudruh Vojtěch Filip, předseda ÚV KSČM a v roce 2011 s. Pavel Březa, člen ÚV KSČM. Těchto shromáždění se spolu se členy KSČM zúčastnili i bezpartijní občané. Počet účastníků se pohyboval okolo 1800. Dalšími akcemi byla jarní a podzimní veřejná shromáždění, pojatá jako setkání občanů s našimi poslanci, zastupiteli kraje a města. V březnu 2011 se shromáždění zúčastnil s. Miroslav Grebeníček a říjnové shromáždění bylo věnováno reformám ve zdravotnictví a vystoupily na něm poslankyně s. Soňa Marková a k situaci v městském zdravotnictví s. Helena Sýkorová, zastupitelka města. Přítomno bylo asi 150 účastníků.

V rámci předvolební kampaně uskutečnil MěV spolu s místními výbory 9 veřejných shromáždění a s krajskou radou 2 shromáždění, na nichž byli představeni kandidáti a prezentovány naše volební programy.

V rámci výročí osvobození města Brna uskutečnil MěV, místní výbory a organizace celkem 15 pietních shromáždění. Tradiční pietní akt na Ústředním hřbitově uskutečnil MěV v součinnosti se Společností česko-ruského přátelství. Shromáždění se zúčastnili i zástupci konzulátů Ruska a Ukrajiny. V této souvislosti se jeví jako potřebné uvést eskalující se ataky na pohřebiště sovětských vojáků v Brně na Božetěchově ulici ze strany jednotlivců patřících do vyhraněného pravického spektra, a to i veřejně činné osoby. Bohužel státní orgány k řešení těchto problémů nepřístupně dostatečně zodpovědně, například při řešení poškození památníku v Komíně, Soběšicích či nedostatečné zabezpečení kolumbária na Ústředním hřbitově.

Ocenění za oslovování levicové veřejnosti si zaslouží i občanská sdružení, jako jsou Levicový klub žen Dobromysl, Česko-kubánská společnost, Klub českého pohraničí, Vlastenecké sdružení antifašistů, Sdružení Ludvíka Svobody, Spo-

Drakiáda na Lesné

Foto Jozef Štofán

lečnost česko-ruského přátelství, která dlouhodobě spolupracují s Městským výborem. Mezi levicovou veřejností jsou vysoce hodnoceny akce místního sdružení Výboru národní kultury pod vedením s. Vladimíra Šaura.

Naše uznání patří organizátorům akcí pro děti, ať již jsou to turnaje v kopané o pohár zastupitelů za KSČM v Brně-Řečkovcích, drakiády konané místním výborem Brno-sever cílené na věkově mladší občany jako voliče, nebo systematická dlouhodobá práce s. Jitky Suské s jejím pionýrským oddílem.

V posledním období se rozvíjí spoluúčast komunistů na akcích některých občanských sdružení a odborů, jako byla manifestace proti vládě konaná 17. listopadu před Mahenovým divadlem. Přínosné jsou i aktivity mladých členů strany například při organizování shromáždění či podpisových akcí proti školnému. K vyššímu působení strany na veřejnosti svou aktivitou přispěla i komise pro práci s levicovými občanskými sdruženími a organizacemi. Naším zájmem je zvýšení četnosti akcí na veřejnosti a jejich realizace v daleko větším počtu městských částí.

Je zřejmé, že v nadcházejícím období se zintenzívní projevy nespokojenosti se současným stavem ve společnosti, což bude vyžadovat i vyšší připravenost a zapojení našich organizací a členů.

HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VOLEB V ROCE 2010

V roce 2010 proběhly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, Senátu PČR v obvodech 55 a 58, Zastupitelstva města Brna a zastupitelstev městských částí.

Volby do Poslanecké sněmovny PČR

Uskutečnily se 28. - 29. 5. 2010. Jejich příprava byla zahájena na VČS v roce 2008-9 návrhy na kandidáty pro mimořádné volby, jež byly ÚS zrušeny. Shromáždění volitelů tajnou volbou schválilo pořadí kandidátů za Brno. O konečném pořadí na kandidátce v Jihomoravském kraji rozhodovala krajská rada. S. Daniel Borecký byl na 7. místě kandidátky, Pavel Březa na 11. místě, Hana Blahutová na 21. místě a Ladislav Býček na 28. místě.

Kandidátka KSČM za Jihomoravský kraj získala 69 577 hlasů, to je 11,65 %. Celkově se umístila na 4. místě. Za poslance byli zvoleni Zuzka Bebarová-Rujbrová, Miroslav Grebeníček, Vojtěch Adam.

Výsledné pořadí jednotlivých okresů:

Znojmo	18,35 %	Vyškov	13,93 %
Hodonín	13,78 %	Blansko	13,60 %
Břeclav	13,50 %	Brno-venkov	11,49 %
Brno-město	7,57 %	(tj. 15255 hlasů)	

V porovnání s parlamentními volbami v roce 2006, kdy kandidátka KSČM získala v kraji 83 687 hlasů, tj. 13,74 % a v Brně 19 461 hlasů, tj. 9,40 %, byl výsledek roku 2010 neúspěchem.

Úbytek představoval 14110 hlasů v kraji a 4206 v Brně. Na tomto úbytku se nejvíce podílely MČ Brno-střed (-841), Brno-sever (-658), Brno-Královo Pole (-373), Brno-Židenice (-292), Brno-Líšeň (-288), Brno-Žabovřesky (-273).

Nejvíce hlasů získala KSČM v MČ Brno-Starý Lískovec 11,4 %, Brno-jih 9,38 %, Brno-Kohoutovice 8,70 %, Brno-Černovice 8,65 %. Nad osmiprocentní hranicí bylo 11 MČ. Naopak nejslabší výsledky byly v malých městských částech: Brno-Žebětín 3,89 %, Brno-Ivanovice 3,61 %, Brno-Útěchov 5 %.

Volby do Senátu PČR

V předvolební kampani jsme se snažili vyvarovat nedostatků z předcházejících voleb. Ve volebním obvodu č. 55 se náš kandidát Vojtěch Adam umístil na 3. místě s 8300 hlasy, tj. 17,10 %. Ve volebním obvodu 58 se náš kandidát Daniel Borecký umístil na 5. místě s 2891 hlasy, tj. 7,92 %. Ve druhém kole naši voliči na jeho žádost podpořili Václava Božka (za ČSSD). Senátorem byl zvolen Stanislav Juránek (za KDU-ČSL).

Volby do Zastupitelstva města Brna a zastupitelstev MČ

Souběžně s prvním kolem voleb do Senátu PČR proběhly 15. - 16. 10. 2010 komunální volby. Kandidáti byli navrženi na VČS v rámci příprav na komunální volby. Městská konference schválila na kandidátce 1. až 33. pořadí a zmocnila MěV doplněním na celkový počet 55. MěV provedl v pořadí schváleném konferencí dvě změny.

(Dokončení na následující straně)

HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VOLEB V ROCE 2010

Pro kandidátku KSČM do Zastupitelstva města Brna bylo odezdáno 7,39 % hlasů a zvoleni byli:

Helena Sýkorová	9837	hlasů
Pavel Březa	9495	hlasů
Daniel Borecký	9526	hlasů
Ladislav Býček	9285	hlasů

Pro volby do zastupitelstev MČ bylo podáno 24 kandidátek KSČM (mimo MČ Brno-Jehnice, MČ Brno-Žebětín, MČ Brno-Útěchov, MČ Brno-Ořešín) a zvoleno 34 zastupitelů a zastupitelek do 19 MČ (mimo Brno-Ivanovice, Brno-Bosonohy, Brno-Chrlice,

Brno-Medlánky a po odchodu našeho zastupitele MČ Brno-jih).

Úspěšnost MČ podle získaných hlasů v procentech je následující: Brno-Bystrc 9,71 %, Brno-Kohoutovice 9,32 %, Brno-Královo Pole 9,27 % a Brno-Černovice 8,82 %, ... , Brno-Ořešín 5,07 %, Brno-Jehnice 4,85 %, Brno-Útěchov 3,79 %, Brno-Ivanovice 3,14 %, Brno-Chrlice 3,05 % a Brno-Žebětín 2,45 %.

Ve 24 MČ jsme ztratili celkem 1378 hlasů, z toho nejvíce v MČ Brno-sever (-279), Brno-Starý Lískovec (-135), Brno-Žabovřesky (-106), Brno-Královo Pole (-104), Brno-Židenice (-102) a Brno-Vinohrady (-78). Více hlasů jsme získali pouze v 5 MČ, a to Brno-Bystrc, Brno-Jundrov, Brno-Kohoutovice a Brno-Líšeň.

HODNOCENÍ PLNĚNÍ VOLEBNÍHO PROGRAMU KSČM NA OBDOBÍ 2010-2014

Zpracovaný volební program byl účinným nástrojem v předvolební kampani naší strany, neboť reagoval na aktuální problémy občanů města Brna. V úvodní části reagoval na úskalí spojená s pokračující finanční a ekonomickou krizí a jediný navrhoval řešení dopadů krize. Žádný další politický subjekt v zastupitelstvu, ani koalice v opožděném vydaném Programové prohlášení Rady města, na tuto situaci nereagovaly a výsledkem jsou problémy v hospodaření, které neumožňují ani minimální pokračování v rozvoji města. Výpadek daňových příjmů za tři roky bezmála tři miliardy nelze řešit bez zásadních změn ve financování.

Stručně stanoviska k jednotlivým oblastem zvýrazněným v našem volebním programu:

• **Územní rozvoj** • Usilujeme o přijetí nového Územního plánu města Brna, protože stávající je za zenitem své filozofické, věcné i legislativní životnosti a navíc „*znehodnocen*“ rozhodnutím Nejvyššího správního soudu vyloučením trasy rychlostní komunikace R43. Jeho přijetí vážne na tom, že musí respektovat územní plán vyššího správního celku (kraje), který byl sice schválen, ale k jeho platnosti musí proběhnout vyřízení řady námitek. Na podobě dočasné aktualizace se nemohou shodnout odborné orgány města a kraje.

• **Hospodářský rozvoj města a jeho financování** • Usilujeme o strukturu rozpočtu města Brna, která by podporovala jeho rozvoj na základě schválených priorit. Stávající podoba rozpočtu vytrvale podhodnocuje kapitálové výdaje ve prospěch provozních výdajů. Výprodeje městského majetku včetně bytového fondu ohrožují budoucí hospodářskou stabilitu města. Principy zvolené v krátkodobém (ročním) financování nejsou prioritami města a investiční proces drží v rukou rada města. Dotace města nerespektují realitu růstu nákladů a možných úsporných opatření příspěvkových společností města ani obchodních společností, kde město stahuje předchozí přebytky do rozpočtu a přenáší zátěž na občany formou zvýšení jízdného, resp. ceny tepla.

• **Podpora zaměstnanosti** • Omezováním investic působí město proti zaměstnanosti, následná podpora nezaměstnaným vyplácením dávek přechází do agendy Úřadu práce. Zajišťování veřejně prospěšných prací se městské části vyhýbají.

• **Zdravotnictví** • Městské zdravotnictví se politicky personifikovalo a netečně přihlíží ke státním reformám ve zdravotnictví. Příslušný odbor má sice v názvu ZDRAVÍ, ale zdravotnictví nemá vizi, natož koncepci.

• **Bydlení** • V bytové politice prosazujeme jednotnou koncepci nakládání s obecním bytovým fondem města. Vyžádali jsme si rovněž analýzu ekonomicky zdůvodněné výše nájemného, která by respektovala i kvalitu bytu samotného i kvalitu okolního prostředí. Magistrát požadovanou analýzu připravuje pro rozhodování zastupitelstva města v I. polovině tohoto roku tak, aby byla využitelná po skončení účinnosti cenové tvorby podle zákona 107/2006 Sb. o jednostranném zvyšování nájemného.

• **Sociální oblast** • Tato oblast je nejvíce zasažena škrtky ve financování ze strany státu i města a vzbuzuje oprávněné obavy, zda uživatelé sociálního systému, to je domovů pro seniory a domů

s pečovatelskou službou, unesou náklady v těchto zařízeních. Podporujeme aktivitu Jihomoravského kraje ve využití půjčky Evropské banky na budování domovů pro seniory ve všech okresech kraje a podporujeme realizaci rozvoje bydlení v oblasti sociálních bytů a bytů startovacích (to už je podpora rodin).

• **Podpora rodin** • Úsilí o rozšíření míst v jeslích nenachází odezvu ve vedení města a navíc se zvýšené náklady plně přenáší na rodiče. Zjevně úspěšným námi prosazovaným se jeví zvyšování počtu míst v mateřských školkách. Ne sice tempem podle našich požadavků, ale již loni přibyla místa a v letošním roce budou investičními akcemi vytvořena další nová místa.

• **Školství** • Podařilo se využít finančních zdrojů z EU k modernizaci a zateplení škol. Běží příprava výstavby tělocvičen a dokončila se nová základní škola v Žebětíně.

• **Životní prostředí** • Nedošlo k významným změnám, ba naopak město se dostalo v minulém roce do problémů se zvýšenou koncentrací polévatého prachu. Přínosem bylo dokončení modernizace spalovny a pokračující obnova některých parků.

• **Rozvoj dopravy** • V letošním roce se podařilo přiblížit k ukončení výstavby tunelů Dobrovského a křížení ulic na Sportovní. Bohužel další pokračování výstavby velkého městského okruhu se odkládá. Současně se odkládá rekonstrukce komunikací Milady Horákové a Horovy. Problémový je z dopravního hlediska způsob rekonstrukce ulice Pionýrské. V otázce výstavby parkovacích domů ve středu města se může pokročit po ukončení činnosti společnosti Brno parking, a.s. jen pro město problematickým přijetím úvěru. Problematickým a v naší straně rozporně vnímaným je odkládání řešení umístění nádraží. Negativně vnímaným a námi kritizovaným krokem vedení města je zdražení jízdného v MHD.

• **Tělovýchova a sport** • Dalšímu rozvoji tělovýchovných aktivit brání nedostatek finančních zdrojů. Městské peníze nestačí na pokrytí výpadku sponzorských peněz v klubech, což se následně promítá do omezování činnosti. Pro nás je stále zásadním úkolem podporovat volnočasové aktivity zejména dětí a mládeže.

• **Kultura** • Bohužel v minulosti byla nejvíce dotovaná a návrh nutného snížení dotací necitlivě ze strany vedení města vedl k tomu, že o rozpočtu se jednalo v ulicích. Vedení města sverázným přístupem k jednotlivým kulturním zařízením a svými originálními prioritami (tzv. „časostroj“ na nám. Svobody či „herka pro Jošta“) vynakládá zbytečně finanční prostředky na úkor fungování vlastních kulturních zařízení.

• **Bezpečnost obyvatel** • V daném okamžiku je nejsvízelnější situace u Policie ČR v důsledku omezování finančních zdrojů. Výpomoc města prostřednictvím Městské policie je v řešení dopravních situací omezená. Je otázkou, nakolik se proklamací nového vedení Městské policie o zvýšení výkonů strážníků v MČ projeví v každodenní činnosti a přispěje tak k bezpečnosti občanů.

Tento dílčí pohled na naplňování volebního programu ukazuje vážnost situace a musí nás vést k akčnějšímu jednání v rámci opozice.

○ **RÁJ TO NA POHLED.** Takto jazykově vybaven napsal do Mladé fronty Dnes 11. února 2012 spisovatel Michal Viewegh (1962) článek kriticky hodnotící naši společnost. Ráno čte dvoje noviny a jeho pohled na údajný ráj vypadá takto: Česká republika se nachází ve vrcholném stádiu mafiánského kapitalismu. Dobře organizované skupiny zkorumpovaných politiků, státních úředníků a šéfů polostátních kolosů za pomoci štědrě placených právnických kanceláří a karibských poradenských firem zemi za bílého dne systematicky vykrádají a o další miliardy ze státního rozpočtu i z dotací Evropské unie přicházíme kvůli pražským, severočeským, jihočeským, středočeským, plzeňským a dalším kmotrům. Politické strany se úspěšně transformovaly v jakési společnosti s ručením omezením (*spíš neomezeným zákony a dobrými mravy!*), čile obchodující s majetkem státu, veřejnými zakázkami a výhodnými posty ve státní správě. Předmětem nezákonných politických handlů jsou nejrůznější konexe, sféry vlivu, služby a protislužby. Politika byla zprivatizována, kuponové knížky vystřídaly operativnější a diskretnější akcie na doručitele. Český prezident však žádná tvrdá data o korupci nevidí a nabádá studenty moravských gymnázií, aby nenaletěli na pseudonadační protikorupční fondy. O této zemi se nerozhoduje ani tak v budově vlády či v parlamentu, nýbrž častěji na mafiánsko-stranických kongresech a na různých dalších místech u nás i v Toskánsku, na Korfu ... Obchoduje se ve velkém: dvě a půl miliardy za tatrovky, dvakrát dražší armádní letadla, čtyřikrát dražší pandury, skoro tři a půl miliardy pro Řebíčkův Viamont, osmnáct miliard za Škodu ... a tak dále. Kradou kmotři, zbrojaři, developeři, vysocí manažeři, právníci, kradou ministři i expremiéři, kradou starostové – lehce obejdou pravidla nakládání s obecními pozemky založením akciovky a obchodováním přes ni, kradou měšťtí i republikovní policisté, kradou soudci i prezident – před kamerami chilské televize. Specifický případ je exministr Kocourek, který nekrade, nýbrž odklání ... Když zcela výjimečně dojde na vyšetřování té či oné megakrádeže, zkorumpovaní politici, zlodějští manažeři a mafiánští kmotři nepodléhají panice: jednoduše instruuji

státního zástupce a jeho náměstka, jak v dané kauze postupovat, a oni pak úkolují příslušné podřízené: pokud i přesto nějaký nezkorumpovatelný, s případem dobře obeznámený policista dosáhne viditelných výsledků, je obratem odvolán, případně odejde na vlastní žádost ... Nejčastější scénář sebevážnější novínové kauzy zní takto: z titulní strany do zapomnění. Tvrdohlaví žurnalisté, kteří masové prorůstání zločinu do politiky a státní správy nepřestávají připomínat, jsou svými kolegy posměšně označováni za šířitele korupčního porna, je jim vytýkáno, že zaměňují indicie za důkazy ... Dost smutné ironie.

STŘÍPKY HODNOTÍCÍ

Zbývá v éře nové bezmoci alespoň nějaká naděje? ... Těžko říci. Máme nového ministra vnitra ... na nejvyšším státním zastupitelství konečně dochází k personálním čistkám ... k pozitivním změnám došlo na pražském magistrátu a v pražské ODS ... i když ... Jakoukoli euforii z blížícího se konce prezidentského období zase okamžitě zchladí myšlenka na to, co všechno s Klausem a jeho polopříčetnou družinou ještě zažijeme – a naděje vkládaná do premiéra Nečase poněkud brzdí jeho jmenování ministrů Kuby a Bendla, které pasou kmotři ... Na výstižnou charakteristiku poměrů z pera spisovatele Michala Viewegha reagoval v Mladé frontě Dnes 14. února 2012 politolog Bohumil Doležal (1940). Už titulkem článku **HYSTERIE „ROZHOŘČENÝCH“** svůj postoj označil. Prý jím zmítá „nevěřičný vztek“, generalizuje, píše převážně o negativních případech .. módní vlny „rozhořčení“ končí v písku nebo masovým krveprolitím ... pod jedním praporem se sdružuje pestrá společnost: od fotbalových rowdies a neofašistů přes různé děti čistého živeho až po anarchisty a agresivní nekomunisty. Jsme prý maximalisté: zasloužili bychom si přece něco daleko lepšího. Proč? Tenhle svět je nedokonalý, dokonalý z něho neuděláme, jen když se budeme hodně snažit, bude možná o fous lepší. To prý nám však nevoní, už zase bychom ho chtěli zbourat. (*Kritikovi poměrů nasadil odpuzující hlavu opovážlivého kritika poměrů místo věcného rozboru názorů spisovatele!*)

○ **NEMRAVNÉ SLOVO.** Podle Jiřího Hanáka (1938) v Právu 13. února 2012 slovo reindustrializace, tedy znovuzprůmyslnění, považují naši ekonomové, kteří nosí peněženku a srdce napravo a rozum bůhví kde (*pokud ho vůbec vzhledem k jejich počínání mají*), za takřka nemravné. Toto slovo vzniklo v Británii a tato někdejší kovárna světa a Evropy ve své služební modernizaci zašla tak daleko, že dnes připomíná skromnou kovárničku vesnickou, nemá kloudně co vyvážet. Německo si svůj průmysl zachovalo ... a Němci dokážou líhnout bilióny eur, kterými zaplatili sjednocení, odchod sovětských vojsk, futrují jimi francouzské a polské krávy a sypou do krachujících zemí eurozóny – tajemství onoho líhnutí je v německém vývozu podloženém německou kvalitou a technologií. U nás jsme se podle Hanáka „služebně modernizovali“ po roce 1993 zvláštní českou cestou ... musely zaniknout beznadějně zastaralé podniky, hlavně se toho hodně rozkradlo, vytunelovalo, nechalo bez zájmu vlád padnout, zmizela ušlechtilá ocel Poldi, textilní a oděvní průmysl (*viz tyto velké závody v Brně zaměstnávající postupně desetitisíce lidí*), námořní plavba odplula do kapes Koženého, sklářství a výroba porcelánu přežívají na hraně, i Tatra, která měla ještě dlouho k vývozu do Ruska dveře otevřené, stačilo, aby ji vláda dočasně podržela, než se stalo Rusko platbyschopné – nestalo se tak. Ten smutný výčet by mohl být delší (*Brno, město průmyslu, je dnes městem nejvyšších soudů a univerzit*). Ještě cosi z průmyslu zbylo a živí nás. Měli bychom se víc věnovat zemědělství, abychom jednou nemluvili o „zemědělství“, také nás živí, ale na českých polích rostou zejména sklady, řepka a golfová hřiště (*a Bursíkovy tabule slunečních zdrojů energie!*) a automobilové montovny (*stačí jet po Olomoucké a Řípské ulici na tuřanské letiště!*). Na závěr připomněl Hanák anekdotu o dvou hovniválech: zazděni v pyramidě neměli co žrát, takže se nakonec navzájem živili vlastním trusem. (*Zatím bezdomovci hledají zbytky jídla a ošacení v popelnících a ministr práce a sociálních věcí dbá, abychom příliš netloustli. Ti, co zavinili rozkradení materiálních hodnot, navrátí je těm, kteří je vytvořili vlastní poctivou prací po roce 1945? A budou pohnáni před spravedlivý soud?*) **kj**

ANEB CO PŘINÁŠÍ DIVADELNÍ A HUDEBNÍ SEZÓNA V BŘEZNU A DUBNU

Janáčkovovo divadlo po únorové premiéře reprizuje (5., 17. III.) Dvořákovu Rusalku v režii Vladimíra Morávka. Režijní i scénické pojetí u publika vyvolává dva názory. Mladá generace inscenaci oceňuje. Starší publikum se ptá proč naše nejpoetičtější operní libreto a dobovým zařazením secesní opera, se v interpretaci režiséra uchyluje, počínaje surreálním pojetím, k nepřehlednému kumulování symbolů, postupně působících, jako pohybová výplň hudebních čísel. Nic to však neubírá na kvalitním hudebním nastudování. Premiéra (30. III.) Stravinského Ptáka Ohniváka koresponduje s výstavou nazvanou Less Ballets Russes umístěnou (21. III. - 24. IV.) ve foyeru Janáčkového divadla. Jde o ruský legendární baletní soubor, který Ptáka Ohniváka premiéroval v roce 1910 v Théâtre National de l'Opéra v Paříži. Choreografii tehdy vytvořil Michal Fokin. V Janáčkově divadle se jedná o choreografii Nataši Novotné, spolupracovnice choreografické legendy Jiřího Kyliána.

Reduta reprizuje (27. III.) Julese a Jima podle kultovního filmu Françoise Truffauta z roku 1962 s Jeanne Moreauovou v hlavní roli.

Městské divadlo na Hudební scéně premiéruje (24. III.) muzikál Milana Uhdeho a Miloše Štědróně Divá Bára v režii Juraje Nvoty. Jde o literární předlohu Boženy Němcové kombinovanou s životními osudy autorky. Nezbyvá než očekávat, jak se autor libreta vyrovná s literární předlohou známou generacím jako školní četba. Před desítkami let v době vrcholné slávy Provázku, autor nemilosrdně odmýtl Mrštíkova Pohádku máje a nedávno ve stejném divadle, v duchu své autorské tradice, tak přistoupil i k Janáčkovu.

Divadlo Bolka Polívky uvádí (6. IV.) pražské Divadlo Kalich s hrou Petra Abrahama Moje hra. Jde o autorský debut pod pseudonymem se skrývajícího režiséra Petra Novotného s Jiřím Bartoškou a Zuzanou Bydžovskou v hlavní rolích. Tématicky jde o soud šesti žen, bývalých milenek, nad mrtvým charismatickým umělcem.

Divadlo Husa na provázku uvádí v premiéře (4. IV.) zdramatizovaný rozsahem i filozofickým vyzněním nejnáročnější román Thomase Manna Doktor Faustus. Autor dramaturgie Jiří Mikulášek uvádí, že se opírá především o hudebnost až symfoničnost románové předlohy.

HaDivadlo uvádí (19. - 23. III.) festival dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět. Proběhne ve 40 městech a má sto tisíc diváků.

Divadelní studio V premiéruje (24. III.) Černou komedii Petera Shaffera. Autor vymyslel situační vtíp století, kdy děj hry se odehrává potmě. Divák vidí, co se na jevišti děje, ale postavy příběhu nikoli a nezbyvá než se nechat překvapit.

Divadlo Polárka premiéruje (31. III.) starozákonní příběh Stvoření světa s podtitulem Milujte se a množte se. Pro generaci prarodičů doprovázejících do divadla své vnuky bude zajímavé, zda se autor scénáře Radim Toman, inspiroval francouzsko-československým kresleným animovaným filmem režiséra Eduarda Hofmana a francouzského výtvarníka Jeana Effela. Film v roce 1957 reprezentoval zlatou éru našeho animovaného filmu.

Divadlo Radost uvádí (15. III.) ochotnické Ořechovské divadlo, jež po léta vede ředitel Radosti Vlastimil Peška. Je autorem bláznivé komedie, na způsob operet z 20. let minulého století, nazvané Babička v trenkách.

Brněnská Filharmonie uvede (17. III.) v Besedním domě mimořádný koncert

s japonským obsazením. Za řízení Kenichi Shimury zazní Smetanova Vltava a Čajkovského Symfonie č. 5 e moll a Saint-Saensův Klavírní koncert č. 5 F dur v podání Chie Matsumota. Posluchači tak budou mít příležitost se seznámit nejen s Japonskem jako velmocí v zájmu o vážnou hudbu, ale i s japonskou interpretací děl romantizmu.

Janáčkova akademie muzických umění uvede (30. III.) v Konventu Milosrdných bratří absolventský koncert - dirigování sboru. Za řízení Věry Hromkové zazní Dvořák, Foerster a Suchaň v podání Akademického pěveckého sdružení Moravan. Koncert je vzácnou příležitostí si poslechnout toto jen ojediněle vystupující sborové těleso.

Velikonoční festival duchovní hudby je (1. - 15. IV.) hlavní brněnskou jarní hudební slavností. Pořadatel Filharmonie Brno uvede (1. IV.) v kostele sv. Jakuba světovou premiéru brněnského skladatele Františka Emmerta, skladbu na text Lukášova Evangelia Videns autem centurio, psanou na objednávku festivalu. Autor je skvělý symfonik a jeden z brněnské trojice nejslavnějších žijících skladatelů, kam patří Zdeněk Pololánik a Pavel Blatný. Lahůdkou bude (2. IV.) v kostele Sv. Jakuba, novodobá premiéra oratoria Oběť Jeftova Giuseppe Porsileho, dvorního skladatele otce Marie Terezie, císaře Karla VI. Stejnou atrakcí budou (4. IV.) v jezuitském chrámu, téměř neznámá Responsoria Jakuba Jana Ryby i ve starobrněnské bazilice provedená středověká liturgická hra Visitatio Sepulchri, dle tradice ženského benediktinského kláštera Sv. Jiří na Pražském hradě.

Kino Art uvádí (23. III. - 18. IV.) festival francouzských filmů Bonjour Brno 2012. Bohémský život (28. III.) kultovního finského režiséra Aki Kaurismäkiho z roku 1992 se opírá o román „Ze života pařížské bohémy“ francouzského spisovatele Henriho Murgera z poloviny 19. století, jenž byl rovněž předlohou Pucciniho opery Bohéma. Orfeus (30. III.) Jeana Cocteaua z roku 1950 a Věčný návrat (29. III.) z roku 1943 Jeana Delannoya jsou filmovou klasikou s Jeanem Maraisem v hlavní roli.

Kino Lucerna uvádí Oscary oceněné filmy. (24. - 26. III.) britsko-francouzský životopisný film Železná Lady z roku 2011, o političce válčící o Falklandy a potlačující hornické stávky - Margaret Thatcherové, s Meril Streepovou v hlavní roli. Francouzsko-belgické drama z roku 2011 The Artist (22. - 26. III.) vyneslo představitel hlavní roli Jeana Dujardina na nositele hlavní ceny za herecký výkon v hlavní roli na filmovém festivalu v Cannes.

V Mahenově divadle bude premiérována (23. III.) slavná Willdeova konverzační komedie Jak je důležité míti Filipa v režii Romana Groszmana. Režisér je šéfem činohry Slezského divadla v Opavě a diváci Mahenovy činohry znají jeho inscenace Goldoniho Náměštíčka a Karafiátových Broučků. /V/

HALÓ NOVINY NA DISKUSNÍM ČTVRTKU V BRNĚ

Zase tady byl třetí čtvrtek v měsíci únoru (16. 2.), a proto ideově teoretická sekce MěV KSČM v Brně organizovala diskusní čtvrtek.

Téma: „*Stranický tisk, úloha Haló novin v současném období*“. Zvolené téma bylo zajímavé, o čemž svědčí přítomnost téměř padesáti účastníků. Úvodní slovo přednesl Petr Kojzar, šéfredaktor Haló novin a Otakar Zmítko, ekonomický ředitel a. s. Futura.

Z vystoupení hostů jsme se dozvěděli, že Haló noviny (HaNo) prošly změnami. Nejsou to noviny KSČM. Naše strana je jen akcionářem a přispívá na ně. Čili noviny si musí na sebe samy vydělat.

Dnešní lidé v ČR jsou vůči politice rezervovaní, čili je-li tam hodně politiky, tak noviny odkládají. My nechceme přesvědčovat sami sebe, ale získat těch 70 % levicově smýšlejících občanů. Jde o to, aby v HaNo byla témata, co lidi zajímají. Všichni mají své zájmy, každý chce číst o něčem jiném. Nesmíme čtenářům něco vnucovat, ale jít jim naproti.

Podařilo se zastavit propad HaNo, zastavil se pokles jejich předplatného, mají nyní novou vizáž. Jsou to modernější noviny, noviny odpovídající současnosti.

Akciová společnost Futura nejsou jen HaNo, je to

Josef VONDRÁK

i nakladatelství, vlastní prodejny aj. Zahrnuje bohatou činnost, zaměstnávající dnes jen čtyřicet lidí. Za posledních pět let HaNo nezdražily, zatímco všechny ostatní ano. Kde vzít peníze? Mimo jiné inzercí. HaNo patří k nejlevnějším pro inzerenty. Bez ní by byl hospodářský výsledek daleko horší. Od 1. 7. 2012 přechází HaNo k České poště. Tím dojde k dalšímu snížení nákladů. Tyto noviny se budou prodávat také na vybraných poštách. Žádné změny nelze dělat jen náhodně, ale musí být podřízeny ekonomice. Nedokážeme-li udržet rovnováhu, tak HaNo nebudou moci vycházet a jejich prostřednictvím nebudou vycházet naše myšlenky.

Potom následovala obsáhlá diskuse, množství názorů, podnětů, připomínek. Za významné co vyplynulo, že je třeba vzít v úvahu nárůst významu internetu v mediální oblasti, hlavně pokud jde o vliv na věkově mladší lidi. Zkrátka papírové noviny začínají strádat. Na tuto skutečnost bychom měli reagovat.

Skončil jeden zajímavý, úspěšný diskusní čtvrtek. Díky za to hostům, diskutujícím, všem přítomným. Budeme se těšit opět na hojnou účast na příštím, který se bude konat **15. 3. 2012 v 16 hodin**.

Výstava obrazů Evy Londinové Dech jara

Dech jara je název výstavy obrazů výtvarnice Evy Londinové, otevřené do 3. dubna v Brně v Galerii Žlutý kopec v Masarykově onkologickém ústavu. Je přístupná široké veřejnosti.

Eva Londinová si malířskou tvorbu zvolila k vyjadřování svých pocitů, svých duševních pochodů, nálad svých vlastních i lidí, s nimiž se setkává. K vyjádření těchto pocitů volí převážně techniku olejomalby na plátně. Ve své tvorbě si neklade žádné hranice. Pracuje s barvou, s jejími estetickými a výrazovými vlastnostmi a kvalitami. Počítá s jejím elementárním účinkem na vnímatele. Užívá jak tradičních, tak svých vlastních postupů. Maluje tak, jak to cítí její srdce, protože věří, že cesta od srdce k srdci je správná, i když v dnešní době to není cesta lehká. Citlivého člověka okouzlí výběr dvou desítek obrazů, nesoucích názvy jako Květomluva, Kvetoucí třešeň, Kvetoucí moře, Tajemná zahrada, Rej motýlů a vážek, Lavička zamilovaných, V žlutém oparu nebo Čas zralosti.

Naposledy vystavovala Eva Londinová v Brně na sklonku roku 2010 v galerii Plamínek, kdy její kolekce obrazů nesla název Tam, kde chodí slunce. Za shlédnutí stojí rovněž obrazy této výtvarnice v soukromé galerii Cesta skrze světlo v Tišnově v Jungmannově ulici č. 70. **(bhl)**

★ ŠLI PŘED NÁMI

Zdeněk Nejedlý – 50. výročí smrti

9. března 1962 zemřel v Praze významný představitel našeho veřejného, vědeckého a kulturního života Zdeněk Nejedlý. Odešel člen ÚV KSČ, poválečný ministr školství a sociální péče, předseda SČSP, jeden ze zakladatelů Československé akademie věd a její první prezident. A především autor díla, které čítá téměř čtyři tisíce titulů z různých společenských věd. Předpoklady k tomu vznikly v rodině učitele a hudebního skladatele, v níž se 19. února 1878 v Litomyšli narodil, během studií v Praze u profesorů Hostinského, Golla i T. G. Masaryka i při aktivní účasti na dění ve společnosti. Vydutně přispěl k objasnění husitského hnutí, úlohy Habsburků a jejich monarchie v našich dějinách, Bílé hory a doby po ní, života a díla Bedřicha Smetany, Aloise Jiráka, Boženy Němcové, T. G. Masaryka, V. I. Lenina v obsáhlých monografiích. Poměry za první republiky i po válce komentoval na stránkách časopisu Var, v pravidelných rozhlasových relacích. Přešel důsledně na pozice dělnické třídy, pracujícího lidu, strážce národních tradic našeho národa a jejich uplatňování.

Proto se stal po listopadu 1989 terčem posměchu, urážek a nevybíravé kritiky padělatelů naší minulosti, kteří opovrhují pracujícími rukou i ducha, kteří v médiích všeho druhu soustavně „kádrují“ vše pokrokové, poctivé a slušné v naší minulosti i přítomnosti. Život a dílo Zdeňka Nejedlého nás však posilují v našem přesvědčení a v úsilí o spravedlivé a sociálně únosné uspořádání společenských poměrů. **kj**

Mým dětem

*Má moje země
letokruhy z vrásek
a kalich hořkosti
pije do dna,
je naše země
plná sedmikrásek,
je provždy
lásky hodná.*

*Proto odkazují vám
její mateřidouškový dech,
náruče bělostných jabloní
a všechny české hroudy,*

*z nichž se rozlétají
skřivani
do všech světových
stran.*

*Odkazují vám oblaka
vjíždějící do perlových
bran*

*i jásavý první úder hromu,
úvozy plné čekanek,
pěšinky lesní
i cestičky podél řek –
neboť na cestách všech
všichni se sejdeme,
po cestách všech
dojdeme domů.*

Marie Veselá

Naši předjarní jubilanti

1. 3. **Marie KNAPOVÁ**, 53 let, MO KSČM 1101
3. 3. **Marie MANOVÁ**, 55 let, ZO KSČM 3003
4. 3. **Anděla DOSTÁLOVÁ**, 85 let, ZO KSČM 1508
Miloslava HORÁKOVÁ, 79 let, ZO KSČM 1505
Miloslava ŽILKOVÁ, 78 let, ZO KSČM 1505
Libuše HAJNOVÁ, 83 let, ZO KSČM 0305
5. 3. **Oldřich HORÁK**, 85 let, ZO KSČM 1505
Milada PILÁTOVÁ, 55 let, ZO KSČM 0502
Miroslav TRČKA, 80 let, ZO KSČM 2101
6. 3. **Františka KLIMÁNKOVÁ**, 84 let, ZO KSČM 2708
7. 3. **doc. PhDr. Zdeněk BĚTÍK, CSc.**, 85 let, ZO KSČM 3013
8. 3. **Olga FLOKOVÁ**, 80 let, ZO 2710
9. 3. **Marcela KALÁBOVÁ**, 77 let, ZO KSČM 0302
František PÁLENÍK, 86 let, ZO KSČM 1505
10. 3. **Radoslava POLÁKOVÁ**, 61 let, ZO KSČM 0502
11. 3. **Helena KRATOCHVÍLOVÁ**, 87 let, ZO KSČM 1401
Marie KNAPOVÁ, 50 let, MO KSČM 1101
12. 3. **Vladimír ČEPELÁK**, 92 let, ZO KSČM 1508
13. 3. **Jiří NOVOTNÝ**, 64 let, ZO KSČM 0507
Božena MATUŠTÍKOVÁ, 75 let, ZO KSČM 2708
15. 3. **Jiřina KALOUSOVÁ**, 83 let, ZO KSČM 2711
Josef HORŇÁK, 88 let, ZO KSČM 1505
16. 3. **Libor JAROŠ**, 30 let, ZO KSČM 1401
Ing. Miroslav SLOVÁK, 85 let, MO KSČM 1101
20. 3. **Vlasta MIKLOVÁ**, 85 let, ZO KSČM 0305
21. 3. **Dagmar VEČERKOVÁ**, 80 let, ZO KSČM 1401
22. 3. **Marie ZUSKOVÁ**, 81 let, ZO KSČM 0503
Karel URBÁNEK, 71 let, ZO KSČM 3023
23. 3. **Libuše FRANCOVÁ**, 83 let, ZO KSČM 0507
24. 3. **Josef HEBNAR**, 82 let, MO 1101
Adolf ZATČANSKÝ, 78 let, ZO KSČM 0502

25. 3. **Františka ŠINDELÁŘOVÁ**, 88 let, MO KSČM 1101
Marie KUKSOVÁ, 88 let, ZO KSČM 0102
Jaroslav JANČÍK, 70 let, ZO KSČM 3003
26. 3. **Jaroslav BENDA**, 85 let, ZO KSČM 1505
Josef SKOUPÝ, 76 let, ZO KSČM 3023
27. 3. **PhDr. Roman ČECHOVSKÝ**, 76 let, MO KSČM 1101
28. 3. **Antonín GRUBER**, 65 let, ZO KSČM 1401
Jan SLAVATA, 68 let, ZO KSČM 1401
Marie RIESOVÁ, 80 let, ZO KSČM 0503
Pavel SVORA, 61 let, ZO KSČM 3023
29. 3. **Vratislav VEČERKA**, 84 let, ZO KSČM 1401
Ludmila KOTOUČKOVÁ, 58 let, ZO KSČM 1505

Všem jubilantům děkují za odvedenou práci pro stranu a společnost a do dalších let přejí zdraví a spokojenost ZO, MO a MěV KSČM. Připojují se LKŽ Dobromysl a redakce Echa. (did)

LÉKY NEBO JÍDLO

Nejsem z těch, kdo by psal anebo se zúčastňoval diskuzí, ale to, co jsem zažil v lékárně mě natolik vzalo, že jsem se rozhodl o tom napsat.

Stála přede mnou starší paní v důchodovém věku a když na ni přišla řada, tak předložila recept a paní lékárnice jí vydala léky a požádala o doplacení částky 1980 Kč.

Paní zůstala celá zkoprnělá a nemohla ze sebe vypravit ani slovo. Pak se rozbřečela, podívala se do peněženky a řekla, že tolik nemá. Otočila se a pomalu odcházela k východu. Paní lékárnice za ní volala, ať si vezme ten recept, že ty léky ale opravdu potřebuje. Paní se otočila a plačíc řekla „*k čemu mi budou léky, když nebudu mít na jídlo*“ a pomalu odešla. Všichni přítomní nemohli ze sebe vydat jediné slovo a bylo vidět, že je to hluboce zasáhlo.

Stydím se za naši vládu a vůbec nejsem hrdý, že jsem Čech. Co je to za vládu, že dopustí, aby lidé, kteří celý život poctivě dřeli a platili si na důchod, ve stáří dřeli bídu a museli se rozhodovat, zda si mohou koupit léky nebo jídlo. Kde to jsme!!

Připadá mi, že takto už je to řízená genocida seniorů. Opravdu hnus. **J. P.**

KDY BUDE MÍT BRNO KVALITNÍ KONCERTNÍ SÁL?

Současné vedení města Brna zbytečně vyhazuje peníze za věci, které udělaly dávno minulé reprezentace tohoto města. Informace, že se bude znovu dělat akustická studie na úpravy Janáčkova divadla za 650 000 Kč, je udivující.

Bývalý náměstek brněnského primátora pro kulturu Daniel Rychnovský informoval, že kulturní vládcí Brna zřejmě nevědí, že tuto studii již udělaly v roce 2004 renomované firmy Sound Space Design z Londýna a Performance Space Consulting s Pennsylvania v USA se zkušenostmi z úspěšných realizací operních i koncertních domů ve světě. *»Kopii této studie vlastním, jako bývalý předseda týmu pro realizaci Janáčkova kulturního centra. Studie jasně říká, že pokud bychom chtěli upravovat Janáčkovo divadlo ke koncertnímu využití, vyžadovalo by to takový zásah, že by to bylo neekonomické. Budova by ztratila charakter, který je žádán pro operní dům.«* Janáčkovo divadlo je na páté příčce z desetistupňového hodnocení kvalit koncertní akustiky, která za moc nestojí. Brnu se po desetiletí nedaří postavit akusticky prvotřídní koncertní sál. Špičkové orchestry a vokální sbory se mu proto při svém turné po ČR vyhýbají.

Minulá reprezentace města Brna rozhodla, že Janáčkova Opera bude dále operou, bude rekonstruována jako operní dům a poskytne kvalitní zázemí opernímu umění na dalších nejméně 50 let. V tomto smyslu jsou hotovy opravy jeviště a provaziště za stovky milionů Kč. Byla podepsána deklarace o tom, že město i Kraj budou společně postupovat při stavbě nového koncertního sálu. *»Mám k dispozici i deklaraci o spolupráci města Brna a hotelu International, která byla před schválením v Radě města Brna. Nakonec se o ní nehlasovalo a příprava stavby nezačala. Mám obavy, že brněnská kultura se rozplývá v ohňostrojích, předražených vánočních dekoracích, orlojích, které neukazují čas, Zlatých dracích a dalších povrchnostech, chybí však vůle pracovat dlouhodobě pro budoucnost. Žije se jen povrchně ze dne na den. Představitelé Brna nejsou schopni sami vytvořit dlouhodobou vizi, mají na to týmy úředníků, kteří vytvářejí stostránkové materiály za ohromné peníze, ale výsledkem je zrcadlo recesistického webu žít Krno, což je spíše smutná vizitka, než přednost,«* uvedl exnáměstek primátora, lékař Rychnovský.

Dle něj argumenty, že nejsou peníze a nic nejde, jsou liché – je třeba mít vizi a hledat strategii, jak tuto vizi naplňovat i v horších časech. Rodinné stříbro Brna, což je bezesporu Opera a Filharmonie, je třeba udržovat a podporovat, ne potlačovat. Je smutný příklad, že ve Zlíně již postavili krásný koncertní sál pro Zlínskou filharmonii, v projektu Evy Jiřičné. Mají našťastí osvětlené vedení, které pracuje na dlouhodobých projektech a dotahuje je do konce. Je Brnu příkladem – uzavřel. **(vž)**